

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jessica Porras Guisado

Strona pozwana: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

przy udziale: Ministerio Fiscal

Sentencja

- 1) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiątej dyrektywy szczegółowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym na zwolnienie pracownicy w ciąży ze względu na zwolnienie grupowe w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a) dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych.
- 2) Artykuł 10 pkt 2 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym pracodawcy na zwolnienie z pracy pracownicy w ciąży w ramach zwolnienia grupowego, nie wskazując powodów innych niż te, które uzasadniają to zwolnienie grupowe, o ile zostaną wskazane obiektywne kryteria uwzględnione w celu wskazania pracowników, którzy mają zostać zwolnieni.
- 3) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie zakazują co do zasady zwolnienia z pracy pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, lub pracownic karmiących piersią tytułem ochrony prewencyjnej, a przewiduje wyłącznie nieważność tego zwolnienia, w przypadku gdy jest ono niezgodne z prawem, tytułem ochrony reparacyjnej.
- 4) Artykuł 10 pkt 1 dyrektywy 92/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które w ramach zwolnienia grupowego w rozumieniu dyrektywy 98/59 nie przewidują ani pierwszeństwa zachowania zatrudnienia ani pierwszeństwa zmiany zaszerogowania mających zastosowanie przed tym zwolnieniem w odniesieniu do pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, lub pracownic karmiących piersią, nie wykluczając jednak możliwości zagwarantowania przez państwa członkowskie pracownicom w ciąży, pracownicom, które niedawno rodziły, lub pracownicom karmiącym piersią szerszej ochrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.05.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. – LL / Parlament Europejski

(Sprawa C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 263 akapit szósty TFUE — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Obliczanie — Były członek Parlamentu Europejskiego — Decyzja dotycząca odzyskania dodatków na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Przepisy wykonawcze do statutu posła do Parlamentu — Artykuł 72 — Postępowanie zażalenkowe w ramach Parlamentu — Doręczenie niekorzystnej decyzji — Nieodebranie listu poleconego przez adresata)

(2018/C 134/05)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: LL (przedstawiciel: J. Petrulionis, advokatas)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Toliušis, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2016 r., LL/Parlament (T-615/15, niepublikowane, EU:T:2016:432) zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia co do istoty sprawy.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-328/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Ryczałt — Okresowa kara pieniężna)

(2018/C 134/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos, E. Manhaeve i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie podjąwszy wszelkich środków koniecznych do zapewnienia wykonania wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Na wypadek gdyby uchybienie stwierdzone w pkt 1 nadal istniało w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, od Republiki Greckiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 3 276 000 EUR za każde pół roku zwłoki we wprowadzeniu w życie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), poczynwszy od daty ogłoszenia niniejszego wyroku do momentu pełnego wykonania wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), przy czym rzeczywistą kwotę okresowej kary pieniężnej należy obliczać co sześć miesięcy i obniżyć całkowitą kwotę odnoszącą się do każdego z tych okresów o procent odpowiadający odsetkowi równoważnej liczby mieszkańców, której dotyczy rzeczywiste zastosowanie się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385) w regionie Thriasio Pedio, w momencie upływu danego okresu, w stosunku do równoważnej liczby mieszkańców, w odniesieniu do której nie nastąpiło zastosowanie się do wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., Komisja/Grecja (C-119/02, niepublikowanego, EU:C:2004:385), w tym regionie w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku.
- 3) Republice Greckiej nakazuje się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 5 mln EUR.
- 4) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.